

10 Ιούνη 2026 - Η Έρευνα ξανά στον δρόμο!

Ανακοίνωση συλλογικών φορέων έρευνας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης Ηρακλείου

Βρισκόμαστε ένα χρόνο μετά την πρώτη Πανελλαδική Ημέρα Δράσης στην Έρευνα, όπου δεκάδες σωματεία και εκατοντάδες εργαζόμενοι/ες σε Ερευνητικά Κέντρα (ΕΚ) και Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΑΕΙ) πανελλαδικά προχώρησαν σε απεργιακές κινητοποιήσεις διεκδικώντας αξιοπρεπείς εργασιακές συνθήκες, δηλώνοντας κατηγορηματικά ότι δεν θα υποτάξουμε την επιστήμη μας στις ανάγκες του πολέμου! Την ίδια ώρα που η επιστήμη έχει σημειώσει τεράστια πρόοδο, τέτοια που θα μπορούσε να αξιοποιηθεί για την ευημερία του λαού, τη μείωση του εργάσιμου χρόνου, την αποφυγή εργατικών ατυχημάτων, την πρόληψη φυσικών καταστροφών, την ίδια ώρα η ήδη συσσωρευμένη και νέα γνώση αξιοποιείται ταχύτατα για την προετοιμασία μπροστά στη βαθιά εμπλοκή στα πολεμικά μέτωπα αλλά και σε μια γενικευμένη ιμπεριαλιστική σύγκρουση. Η έρευνα μπαίνει στις ράγες των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών των ΗΠΑ - NATO - ΕΕ με Κίνα και Ρωσία για τους δρόμους μεταφοράς εμπορευμάτων και Ενέργειας, για αγορές και σφαίρες επιρροής. Στην Ελλάδα η κυβέρνηση συνεχίζει να παραβλέπει την άθλια εργασιακή πραγματικότητα και την παραλυτική οικονομική δυσχέρεια των φορέων της Έρευνας, μια κατάσταση που διογκώνεται λόγω ανεπαρκών προϋπολογισμών από τη μία και τρομακτικών ελλείψεων σε έμπυχο δυναμικό από την άλλη, ως απόρροια των ασφυκτικών δημοσιονομικών πολιτικών ενάντια στις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Οι εκατοντάδες ελλείψεις θέσεων στα οργανογράμματα των φορέων καλύπτονται από ελαστικά εργαζόμενους/ες που, εκτός από την εργασιακή επισφάλεια, καλούνται να αντιμετωπίσουν σωρεία δυσμενών διακρίσεων στην εργασιακή τους καθημερινότητα. Παράλληλα, συνεχίζεται η συρρίκνωση της βασικής έρευνας, η πλημμελής συντήρηση του υλικοτεχνικού εξοπλισμού και η έλλειψη κονδυλίων που οδηγεί τις ερευνητικές υποδομές σε κατάσταση απαξίωσης και διάλυσης. Αντίστοιχα, η έλλειψη σταθερής δημόσιας χρηματοδότησης στα ΑΕΙ οδηγεί στην αύξηση των κενών στο διδακτικό και ερευνητικό τους έργο.

Στροφή στην πολεμική βιομηχανία και νέο υπουργείο Έρευνας

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η πολιτική ηγεσία ολοένα στρέφει την έρευνα προς την επιχειρηματικότητα, προσθέτοντας επιπλέον το νέο αφήγημα της καινοτομίας και σε διττές τεχνολογίες για τη στήριξη της λεγόμενης «αμυντικής» βιομηχανίας. Δεν τρέφουμε ωστόσο αυταπάτες: όταν ακούμε τη λέξη «άμυνα» ξέρουμε πως πρόκειται για γεωπολιτικές επιταγές και κερδοφορία της πολεμικής βιομηχανίας. Η στροφή αυτή δεν αποτελεί ελληνική πρωτοτυπία, καθώς αντίστοιχες πολιτικές για την έρευνα ακολουθούνται σε επίπεδο Ε.Ε. όπως περιγράφεται στους στόχους του **ReArm Europe** και **European Readiness 2030**, καθώς και στη χρηματοδότηση του **European Defense Fund (EDF)**, του οποίου ο προϋπολογισμός έχει ήδη ανέλθει στο **10%** του **Horizon Europe (9 δις ευρώ για την περίοδο 2021-2027)**. Η χώρα δεσμεύει διαχρονικά υπερδιπλάσιο ποσοστό του ΑΕΠ σε αμυντικές δαπάνες από ότι στην Έρευνα (περίπου **8 δις** έναντι **3,5 δις** αντίστοιχα) και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση (μόλις **0,8%** του ΑΕΠ)! Αν μάλιστα συνυπολογιστεί πως οι αμιγώς κρατικές δαπάνες για την δημόσια έρευνα είναι αρκετά χαμηλότερες (**~0.8 δις** ετησίως), σε τελική ανάλυση η **κρατική χρηματοδότηση για την άμυνα είναι έως και 3 φορές μεγαλύτερη από ότι για την δημόσια Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση συνολικά**. Ενδεικτικά, ο μέσος ετήσιος κρατικός προϋπολογισμός ενός μεγάλου Ερευνητικού Φορέα στην Ελλάδα, που επαρκεί μόνο για τη μισθοδοσία του λιγοστού μόνιμου προσωπικού του, αντιστοιχεί με το κόστος ενός και μόνου πυραύλου **Patriot** που εγκατέστησε η χώρα στη Σαουδική Αραβία. Η ελληνική κυβέρνηση, υιοθετώντας και επαυξάνοντας τις κατευθυντήριες γραμμές της Ε.Ε. για ενίσχυση της πολεμικής βιομηχανίας, ιδρύει το Ελληνικό Κέντρο Αμυντικής Καινοτομίας (ΕΛΚΑΚ) που στοχεύει, εκτός των άλλων, στην ενίσχυση της συνεργασίας ερευνητικών ιδρυμάτων, βιομηχανίας και ενόπλων δυνάμεων, επιστρατεύοντας στην ουσία το επιστημονικό δυναμικό και τις ερευνητικές υποδομές της χώρας. Ακόμα και στις αναγγελίες περί νέου υπουργείου, το οποίο θα εποπτεύει από κοινού ΕΚ και ΑΕΙ, το ΕΛΚΑΚ αναφέρεται ως παράδειγμα καινοτομίας και ανάπτυξης! Η ευθεία σύνδεση με την επιχειρηματικότητα και την καινοτομία, με ότι αυτό συνεπάγεται (**startups, spinoffs, ΕΛΚΑΚ κλπ**) σε συνδυασμό με τη διαφαινόμενη από τον τίτλο του νέου υπουργείου άμεση σύνδεση της έρευνας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την «καινοτομία» τείνει να αναδείξει την αγορά σε υπέρτατο ρυθμιστή των σχετικών πολιτικών και στρατηγικών το οποίο μοιραία θα οδηγήσει στην προώθηση της εφαρμοσμένης έρευνας, της πολεμικής τεχνολογίας και των επονομαζόμενων τεχνολογιών διττού σκοπού, οδηγώντας τη βασική έρευνα σε μααρασμό. Συγκεκριμένα στην Κρήτη, το νησί με την μεγαλύτερη εμπλοκή στους πολεμικούς σχεδιασμούς λόγω της αμερικανο-NATOικής βάσης της Σούδας, όλα τα ερευνητικά ινστιτούτα και πανεπιστημιακά ιδρύματα έχουν πολεμικά προγράμματα και συνεργασίες με φορείς όπως το NATO ή το κράτος δολοφόνος του Ισραήλ.

Καμία αυταπάτη, καμία αναμονή! Δεν μπορεί να υπάρξει δίκαιη διαχείριση της αδικίας!

Η πολεμική οικονομία δεν είναι μόνο τα κανόνια, οι φρεγάτες, τα αεροπλάνα και οι ΝΑΤΟικές μπίζνες. Είναι και η καθημερινή επίθεση στη ζωή της εργατικής τάξης. Είναι η απαίτηση να δουλεύουμε περισσότερο και φθηνότερα, είναι τα 13ωρα, η «διευθέτηση» του εργάσιμου χρόνου, οι απλήρωτες υπερωρίες, το χτύπημα των Συλλογικών Συμβάσεων και οι μισθοί πείνας, η καταστολή και οι περιορισμοί στη συνδικαλιστική δράση. Είναι τα ανύπαρκτα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα στην έρευνα στα Πανεπιστήμια, η απλήρωτη εργασία, τα ασφυκτικά ωράρια για να βγουν τα «deadlines». Είναι το άγχος της ανασφάλειας και αν τελικά η πρόταση που τόσο καιρό έγραφε θα είναι τόσο ανταγωνιστική και θα ανταποκρίνεται στις «ανάγκες της αγοράς» για να χρηματοδοτηθεί, με τις ερευνητικές ομάδες να ανταγωνίζονται μεταξύ τους αντί να προωθείται η συνεργασία στην έρευνα. Είναι η διαχρονική πολιτική της υποχρηματοδότησης των πανεπιστημίων και των ερευνητικών μας κέντρων, που στρατηγικά στηρίζουν οι κυβερνήσεις, στερώνοντας τα εργαστήρια μας από βασικά έργα και εξοπλισμό υποδομής, κάνοντας «ατομική υπόθεση» την εύρεση χρηματοδότησης, την αγορά εξοπλισμού κ.α. Την ώρα που θέλουν να λέμε και ευχαριστώ, αν «κάτσει» κάποιο πρόγραμμα και πληρωθούμε, την ώρα που υπάρχουν πόσα διαφορετικά καθεστώτα εργασίας, που όλα όμως συγκλίνουν στην ανασφάλεια της επόμενης μέρας, με ολιγόμηνες συμβάσεις χωρίς ασφάλιση, με τους ερευνητές «ελεύθερους επαγγελματίες», πρέπει να δυναμώσει η πάλη μέσα από τον οργανωμένο συλλογικό αγώνα και τα σωματεία μας, για τη διεκδίκηση Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, για να μην είναι κανένας ερευνητής χωρίς σύμβαση, για μισθούς στο ύψος των πραγματικών αναγκών μας! Δεν δεχόμαστε να πληρώσουμε εμείς τα σπασμένα του πολέμου και των οικονομικών συνεπειών, με την ακρίβεια να έχει βαρέσει κόκκινο και ο μισθός να τελειώνει στα μισά του μήνα!

Διεκδικήσεις των εργαζομένων στην Έρευνα

Η σύγκρουση και εναντίωση στην εμπλοκή της χώρας μας στον πόλεμο είναι σύγκρουση με όλα τα δεινά που αυτός φέρνει, είναι σύγκρουση με την ακρίβεια που ζούμε καθημερινά, με την υποχρηματοδότηση της έρευνας, με τη συρρίκνωση των εργασιακών μας δικαιωμάτων. Είναι η στάση μας, των ερευνητών/τριων και εργαζομένων σε όλα τα ιδρύματα, που θα βάλει φρένο και θα διώξει τους πολεμοκάπηλους από τα ιδρύματά μας και τις βάσεις του θανάτου από τον τόπο μας! Βρίσκουμε διέξοδο και θάρρος μέσα από τα σωματεία μαζί με τους συναδέλφους/φίσες μας, αλληλέγγυοι στα δίκαια αιτήματα του λαού μας και των λαών όλου του κόσμου. Απέναντι σε αυτή τη δυστοπική πραγματικότητα τα σωματεία εργαζομένων στο χώρο της Έρευνας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης παίρνουμε θέση και καλούμε όλες και όλους να συμμετέχουν στην πανελλαδική απεργία που έχουν προκηρύξει δευτεροβάθμια, πρωτοβάθμια και κλαδικά σωματεία στο χώρο της Έρευνας την **Τετάρτη, 10 Ιουνίου, 11:00 το πρωί στην Πλατεία Δασκαλογιάννη** με βασικά σημεία διεκδίκησης:

- **Απεμπλοκή των ερευνητικών κέντρων και Πανεπιστημίων από την πολεμική βιομηχανία. Όχι στην έρευνα για πολεμικούς σκοπούς.** Έρευνα για τις κοινωνικές ανάγκες και όχι για τον πόλεμο.
- Καμία εμπλοκή ελληνικών ιδρυμάτων και φορέων έρευνας με Ισραηλινά συμφέροντα και ιδρύματα.
- Αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης για την έρευνα και τη διδασκαλία που να καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες των ΕΚ και των ΑΕΙ.
- Άμεση κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων με μόνιμο προσωπικό.
- Κατάργηση των ελαστικών, υποαμοιβόμενων και ανασφάλιστων σχέσεων εργασίας. Καμία απόλυση εργαζομένων.
- Μισθός, ωράριο, ασφάλιση μέσω Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας για όλους/ες τους/τις εργαζόμενους/ες στην έρευνα και την τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- Βελτίωση των εργασιακών συνθηκών και πλήρης προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων στην έρευνα και τη διδασκαλία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, χωρίς διακρίσεις και χωρίς εργασιακή ομηρία.
- Άδεια κύησης, τοκετού, λοχείας, μητρότητας, γονικές άδειες με πλήρεις αποδοχές και ασφαλιστικά δικαιώματα, ανεξαρτήτως εργασιακών σχέσεων.
- Ενιαία δημόσια διοίκηση της έρευνας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης υπό την ομπρέλα του Υπουργείου Παιδείας, με σεβασμό στην ακαδημαϊκή αυτονομία και στις ανάγκες των ιδρυμάτων.
- Κατάργηση των γραφειοκρατικών στρεβλώσεων και διοικητικών παθογενειών που εμποδίζουν την έρευνα με ταυτόχρονη απλοποίηση διαδικασιών, διαφάνεια και λογοδοσία στη διαχείριση των πόρων.